

Z Nov. Hrozenkova.

234. 
 Před na - ši - mi o - kny pěk - ná, pěk - ná ro - ve - neč -

 ka, pěk - ná rove - neč - ka.

Před našimi okny pěkná rovenečka,
 Na téj rovenečce pěkná zahrádečka.

A v téj zahrádečce pěkná jabúnečka,
 Na téj jabúnečce červené jabučka.

Červené jabučko po zemi sa kúle,
 Moje potěšení po světě sa túle.

Červené jabučko už sa dokúlało,
 Moje potěšení už sa dotúlało.

Z Nov. Hrozenkova.

235. 
 Já su muž do - brý, žen - ku mám zlu; dyž du do

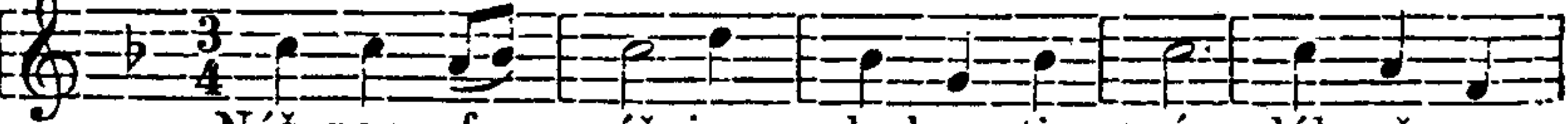
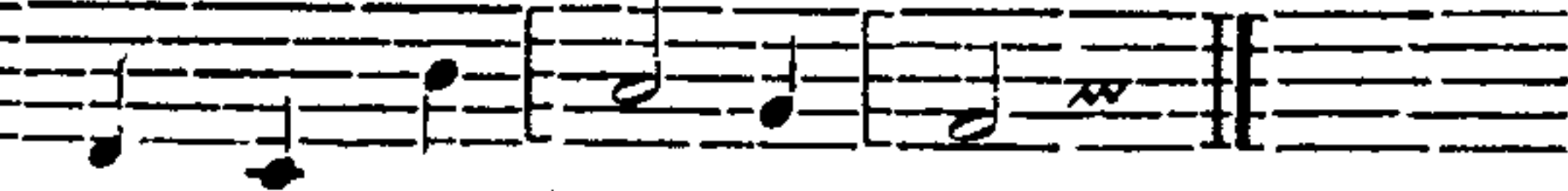
 ho - spo - dy, ona za mnú.

Ona de za mnú s velkým hněvem,
 Co já jí přesmutný na to řeknem?

Vítaj, ženičko! dyž si přišla,
 Dáme my si nalét, napíjem sa.

Ty lúbíš pálené, a já taky,
 Nebudem si, ženko, vyčítati.

Z Nov. Hrozenkova.

236. 
 Náš pan fa - rář je do - bro - ti - vý, dáť ně o -

 brá - zek ten je ži - vý.

Dám ho do knížek, nezměskná sa,
 dám ho do truhly, zadusí sa.

Dám ho do lůžka, sednu k němu,
 dáť ně huběnkú, a já jemu.